

SMUK PÉTER

dékán

Köszöntő

A győri jogi kar prodékánját, Fazekas Judit professzorunkat köszöntjük ezzel az ünnepi kötettel. A jogi kar közössége, pályatársai az akadémiai és egyetemi pályán, tisztelegünk egy nagyszerű életmű, egy kiváló személyiség és egy gondos vezető előtt.

A magánjog és a közjog kutatóinak fel-felbukkanó találkozásai kevésbé predestináltak, de pályánk Judittal a felsőoktatásban, a hazai jogászképzés győri végvárában mégiscsak találkozott egy évtizeddel előtt. Az elismert professzor a központi közigazgatásban és uniós jogban is megmérettetett vezetőként érkezett hozzánk, s lehetem-lehettünk munkatársai egy fiatal intézmény építkező életciklusában. Több vezető-rekrutációs modell létezik, valaki a saját nevelésűekre esküszik, míg mások – vagy történelmi helyzetek – a kívülről érkezők által hozott értéket és dinamikát helyezik előtérbe. Úgy vélem, az elmúlt évtized bizonyította azt, hogy mennyire szerencsések voltunk, hisz úgy az intézmény feladatainak – képzési, kutatási, harmadik missziós programoknak – a fejlődése, mint az emberi, munkatársi közösségeink megóvása tekintetében Fazekas Judit szakmai gondossága, kiegyensúlyozott személyisége és kedves vezetői stílusa meghatározta századunk második évtizedét. Az 1995-ben újraindult győri jogászképzés 25 évéből, vagy szűkebben véve, a Széchenyi István Egyetem saját jogon folytatott jogászképzése majd' két évtizedéből nyolcat, a kiteljesedés éveit vezette és gondozta dékánként (tanszékvezetőként, törzstagként, illetve aztán habilitációs bizottsági elnökként).

Személyes élményem volt, hogy részt vehettem ebben a vezetőicsapat-munkában. Amikor hol a konzervatív attitűd, hol a forradalmi bátorság volt a (hosszú távú) siker záloga. Amikor tudni kellett felvállani a meggyőződést: a békeszerzők hozzák az igazi értékeket, egy ki tudja, merre hullámzó társadalmi fejlődésben. Köszönjük Juditnak ezt a vezetői tapasztalatot, és ezzel a győri jogászképzés megerősítését a hazai felsőoktatás térképén.

Születésnapjaival az ember a bölcsességét, élettapasztalatait szám-szerűsíti egy idő után. Márai Sándor szerint viszont nem pusztán a tapasztalatok szerzésével leszünk gazdagabbak, hiszen nem (mindig) tanulunk hibánkból. Szerinte valójában „...az idősebb kor nagy előnye, hogy rendszert tudunk felépíteni tapasztalatainkból ... Mint a vándor, aki egy bonyolult hegyrendszert ismert meg vándorlásai közben,

s a legmagasabb csúcsra érve, átlátja egy táj szerkezetét, áttekinti a hegycsúcsok összefüggő sorozatának geológiai törvényszerűségét, úgy látjuk mi is a múlt évekkkel a rendszert mindabban, ami történik életünkben és mások életében” (Füveskönyv, 11.). Fazekas Judit rendszerlátására, példamutatására különösen büszkén tekintünk, s szeretnénk részesülni is belőle még sokáig.

Isten éltesen, Kedves Judit, jó kedvben, egészségben!

Smuk Péter
dékán